

uitoefenen, moet de daartusschen liggende periode door wat de Engelschen *een brug* noemen, overspannen worden.

19.

Voor die tusschenperiode moet afgezien van de mogelijkheid, om wie nu reeds 55 jaar oud is, *recht* op pensioen of weduwen- en weezengeld te verleenen, als gaande zulks de kracht der finantieele hulpmiddelen geheel te boven.

20.

Aan hen die de 23 jaren voorbij zijn, maar nog geen 25 jaar, moet hij wijze van exceptie de verplichting opgelegd, om alsnog de diploma-gelden te storten, waardoor zij alsdan in de volle rechten der gediplomeerde werklieden treden.

21.

Zij die tusschen de 25 en 38 jaren zijn, moeten in de gelegenheid worden gesteld, om door de vrijwillige aanbieding van een verhoogde jaarpremie, in de volle rechten der gediplomeerden te treden.

Verplichtstelling ware ook voor deze klasse niet ondenkbaar.

22.

Aan hen, die van 39—55 jaar oud zijn, worde de gelegenheid aangeboden, om tegen een verhoogde jaarpremie zich *uitsluitend voor het pensioen te verzekeren*; en de Overheid betale over deze zestien jaren de afloopende som, die alsdan nog aan deze premie ontbreekt, bij.

Voor het Rijk zou dit het eerste jaar een uitgave van zes, het volgende van nog geen vijf millioen bedragen, en al spoedig dalen onder de drie millioen, om in zestien jaar geheel af te loopen.

Overmits echter lang niet allen van deze gelegenheid gebruik zullen maken, zal het te kwijten bedrag op verre na niet zoo groot zijn.

23.

Aan de patroons moet de verplichting opgelegd, om ten behoeve van hen, die zich vrijwillig volgens Art. 21 en 22 hiervoor aanbieden, een afloopende premie, genomen over al hun werkvolk, te betalen zoolang tot de normale regeling intreedt.

24.

Op zulk eene of dergelijke wijze zoude voor de toekomst een normale regeling gevonden zijn, die den werkman voor goed aan het *Pauperisme* ontrukte, en voor de tusschenperiode althans ten deele raad zijn geschaff.